

[Pelle Voigt]

Det interessante er: Hvem skal opretholde international orden på denne klode? Hvad er det, vi arbejder for? Er det De Forenede Nationer, eller er det USA? Jeg troede indtil dette øjeblik, at alle partier i dette Folketing var af den opfattelse, at det faktisk er en opgave for De Forenede Nationer. Og så belæres jeg i hr. Arne Melchior's indlæg om noget andet. Det er nyt for mig, og det er også en smule uhyggeligt for mig.

Og må jeg sige til hr. Arne Melchior, at det faktisk også er i modstrid med Den Nordatlantiske Traktat – hvis det kan gøre indtryk på CD's ordfører – for dens artikel 7 lyder sådan:

»Denne traktat berører ikke og kan ikke tolkes som på nogen måde berørende deltagernes rettigheder og forpligtelser i medfør af De Forenede Nationers pagt for så vidt angår de deltagere, der er medlemmer af De Forenede Nationer, eller Sikkerhedsrådets primære ansvar for opretholdelsen af international fred og sikkerhed.«

Jeg synes, det er lidt forstemmende, at vi i en verden, der faktisk er ved at bevæge sig i retning af øget civilisation, færre krige, en styrkelse af det internationale verdenssamfund, skal opleve et indlæg af den karakter fra et parti som Centrum-Demokraterne.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Efter hr. Pelle Voigts bemærkninger har jeg intet at fortryde af det, jeg har givet udtryk for på CD's vegne.

Men således foranlediget kan jeg da godt tilføje min udelte glæde over, anerkendelse af, taknemmelighed for den rolle, FN har spillet, ikke mindst selvfølgelig de fem permanente medlemmer af Sikkerhedsrådet, som har været udslagsgivende. Hurra for det. Jeg betragter det som en god nyskabelse, et fremskridt, et håb.

Men at ønske sig, at selve den daglige militærledelse skal lægges i hænderne på en kreds af mennesker, som har referenceramme til hver sin regering og sit bagland, mener jeg ville have været højst uheldigt for aktionens livsbevarende, livsbeskyttende og i øvrigt resultatgivende forløb.

Der er da ikke noget som helst galt i, at man delegerer. Jeg har ikke hørt noget medlem – nej, nu overdriver jeg måske, men der er i hvert fald ingen af de fem permanente medlemmer af

Sikkerhedsrådet, der har bebrejdet, at det blev gjort, som det skete, nemlig at det var USA, der fik den faktiske, praktiske operative ledelse af den i øvrigt fælles besluttede aktion. Det ligner lidt, men også kun lidt, diskussionen med hr. Jens Thoft før om, hvorvidt Folketinget til Det Udenrigspolitiske Nævn kan delegerer sin beslutningsret og sin orienteringsret. Det kan man, og selvfølgelig kan De Forenede Nationer delegerer på den måde, som sket er.

Jeg mener, at det var en rigtig, en fornuftig måde at bære sig ad på. Jeg mener også, det førte til det bedst tænkelige resultat, og det var det, der fik mig til at sige hurra for det.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Det, hr. Arne Melchior gav udtryk for heroppe fra talerstolen, var, at han aldrig havde troet på FN's evne til at lede sådanne aktioner, og at han altså ikke havde nogen tro på og aldrig havde haft nogen tro på de dele af De Forenede Nationers pagt, som beskæftiger sig med, hvordan sådanne aktioner skal ledes. Hr. Arne Melchior mente, at det havde vist sig, at det effektive system var at lade USA lede den slags aktioner. Det er faktisk det, diskussionen her handler om.

Jeg synes, at vi, hvis det er et synspunkt, CD vil fastholde også i kommende internationale konflikter, bevæger os ud på overordentlig gyngende grund. Men jeg tror da, jeg med stor fortrøstning kan sige, at hr. Arne Melchior er det første medlem af det danske Folketing, jeg har hørt udtrykke den slags synspunkter, og jeg tror ikke, jeg kommer til at høre andre sige noget tilsvarende.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg mere end tror, jeg er overbevist om, at hr. Pelle Voigt tager fejl, og jeg har i hvert fald drøftet den sag med adskillige andre medlemmer af dette Folketing, som ser på det, som jeg gør, og jeg tror, at masser af dem vil være villige til at sige det.

Hvad angår kommende aktioner, så er det meget usandsynligt, at andre tilfælde vil være identiske med det begivenhedsforløb, vi her har oplevet, bortset fra at vi ikke må håbe det. Udtrykket »alt andet lige« er aldrig rigtig gyldigt,